

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. VIII-787 1, 2, 3, 3¹, 3², 4, 7, 11¹, 12¹, 18², 22, 30,
32, 33, 34, 34¹, 34², 34³, 34⁴, 34⁷, 34⁸, 34¹⁵, 34¹⁸, 34²³, 34²⁵, 34²⁶, 34²⁸, 34³¹ STRAIPSNIŲ,
ŠEŠTOJO SKIRSNIO, 5 PRIEDO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO
32¹ STRAIPSNIU IR ANTRUOJU² SKIRSNIU
ĮSTATYMAS

2021 m. birželio 17 d. Nr. XIV-407
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnio 3 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams, kuriems taikomas 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas), su visais pakeitimais, išskyrus šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, kurie skirti sudeginti, pašalinti sąvartyne arba panaudoti biologinių dujų ar komposto gamybos įmonėje;“.

2. Papildyti 1 straipsnio 3 dalį 5 punktu:

„5) medžiagoms, skirtoms naudoti kaip pašarines žaliavas, apibrėžtoms 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 ir panaikinancio Direktyvas 79/373/EEB, 80/511/EEB, 82/471/EEB, 83/228/EEB, 93/74/EEB, 93/113/EB, 96/25/EB bei Sprendimą 2004/217/EB, su visais pakeitimais, 3 straipsnio 2 dalies g punkte, jeigu tos medžiagos pagamintos ne iš šalutinių gyvūninių produktų ir jų nėra šiose medžiagose.“

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 2 straipsnį 11¹ dalimi:

„11¹. **Atliekų naudojimas medžiagoms gauti** – atliekų naudojimo veikla, apimanti atliekų paruošimą pakartotinai naudoti, jų perdirbimą ir užpildymą atliekomis, išskyrus atliekų naudojimą energijai gauti ir jų perdirbimą į medžiagas, kurios naudojamos kaip kuras arba su kuriomis atliekami kiti veiksmai siekiant gaminti energiją.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 18 dalį ir ją išdėstyti taip:

„18. **Atliekų tvarkymas** – atliekų surinkimas, vežimas, paruošimas naudoti, įskaitant pradinį apdorojimą, naudojimas ir šalinimas, šių veiklų organizavimas ir stebėseną, šalinimo vietų

vėlesnė priežiūra, įskaitant, kai minėtus veiksmus atlieka prekiautojas atliekomis ar tarpininkas.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 20 dalį ir ją išdėstyti taip:

„20. **Atliekų tvarkytojas** – įmonė, kuri surenka ir (ar) veža, ir (ar) paruošia naudoti, įskaitant pradinį apdorojimą, ir (ar) naudoja, ir (ar) šalina atliekas, atlieka šių veiklų organizavimą ir stebėseną, šalinimo vietų vėlesnę priežiūrą. Prie atliekų tvarkytojų priskiriami prekiautojai atliekomis ar tarpininkai, vykdantys nurodytą veiklą.“

4. Papildyti 2 straipsnį 22¹ dalimi:

„22¹. **Atskirai surenkamos atliekos** – pagal rūšį ir pobūdį atskiriamos ir atskirai renkamos atliekos, įskaitant rūšiuojamuoju būdu renkamas atliekas.“

5. Pakeisti 2 straipsnio 24¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„24¹. **Biologinės atliekos** – biologiškai skaidžios sodų ir parkų atliekos (pavyzdžiui, šakos, lapai, žolė), maisto ir virtuvės atliekos iš namų ūkių, biurų, restoranų, didmeninės prekybos, valgyklų, viešojo maitinimo įstaigų ir mažmeninės prekybos punktų ir panašios atliekos iš maisto perdirbimo įmonių. Prie jų nepriskiriamos miškų ar žemės ūkio atliekos, nuotekų dumblas, natūralių audinių, popieriaus ir kartono, medienos atliekos.“

6. Pakeisti 2 straipsnio 33 dalį ir ją išdėstyti taip:

„33. **Gaminių atliekų tvarkymo organizavimo finansavimo sutartis** – daugiašalė sutartis tarp savivaldybės (arba savivaldybės pavedimu – komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratoriaus) ir gamintojo ir (ar) importuotojo, ir (ar) gamintojų ir importuotojų organizacijos ir atliekų tvarkytojo dėl buitinių elektros ir elektroninės įrangos atliekų surinkimo savivaldybių įrengtose didelių gabaritų atliekų surinkimo aikštelėse finansavimo ir šių aikštelių eksploatavimo dalinio finansavimo.“

7. Papildyti 2 straipsnį nauja 36¹ dalimi:

„36¹. **Gamintojo ir importuotojo atsakomybės principas** (toliau – gamintojo atsakomybės principas) – gamintojams ir importuotojams taikomas principas, pagal kurį gamintojai ir importuotojai atsakingi už jų vidaus rinkai tiekiamų gaminių ir pakuočių poveikį aplinkai per visą jų gyvavimo ciklą nuo gamybos iki saugaus atliekų sutvarkymo.“

8. Buvusią 2 straipsnio 36¹ dalį laikyti 36² dalimi.

9. Pakeisti 2 straipsnio 39 dalį ir ją išdėstyti taip:

„39. **Komunalinės atliekos** – mišrios ir atskirai surinktos buitinės (buityje susidarancios) atliekos, įskaitant popieriaus ir kartono, stiklo, metalų, plastiko, biologines, medienos, tekstilės, pakuočių, elektros ir elektroninės įrangos, baterijų ir akumuliatorių, taip pat stambiašias atliekas, įskaitant čiužinius ir baldus, ir atliekos, surinktos iš kitų šaltinių, kai jos savo pobūdžiu ar sudėtimi yra panašios į buitines atliekas. Prie komunalinių atliekų nepriskiriamos gamybos, sveikatos priežiūros veikloje susidarancios atliekos, žemės ūkio, miškininkystės, žvejybos, septikų, taip pat

kanalizacijos ir nuotekų valymo atliekos, įskaitant nuotekų dumblą, eksploatuoti netinkamos transporto priemonės ir statybinės atliekos.“

10. Papildyti 2 straipsnį 46¹ dalimi:

„46¹. **Maisto atliekos** – atliekomis virtęs maistas, apibrėžtas 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, su visais pakeitimais, 2 straipsnyje.“

11. Papildyti 2 straipsnį 47¹ dalimi:

„47¹. **Mišriosios komunalinės atliekos** – buityje susidaranti įvairios, sumaišytos atliekos, likusios po pirminio atliekų rūšiavimo, neatskirtos pagal rūšį ir pobūdį atliekų susidarymo vietoje, įskaitant atliekas, surinktas iš kitų šaltinių, kai šios atliekos savo pobūdžiu ar sudėtimi yra panašios į buitines atliekas.“

12. Pakeisti 2 straipsnio 54 dalį ir ją išdėstyti taip:

„54. **Pavojingosios atliekos** – atliekos, kurios pasižymi viena ar keliomis pavojingomis savybėmis, nurodytomis 2014 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 1357/2014, kuriuo pakeičiamas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinančios kai kurias direktyvas III priedas, priede ir 2017 m. birželio 8 d. Tarybos reglamento (ES) 2017/997, kuriuo iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB III priedo nuostatos dėl pavojingos savybės HP 14 „ekotoksiškumas“, priede.“

13. Pakeisti 2 straipsnio 57 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) pavojingųjų medžiagų kiekį produktuose ir medžiagose.“

14. Papildyti 2 straipsnį 65¹ dalimi:

„65¹. **Užpildymas atliekomis** – atliekų naudojimo veikla, kai nepavojingosios atliekos naudojamos iškastoms vietoms užpildyti arba inžineriniais tikslais kraštovaizdžiui formuoti. Užpildymui naudojamos atliekos (kuriomis pakeičiamos neatliekinės medžiagos) turi būti tinkamos naudoti minėtiems tikslams ir jų turi būti tik tiek, kiek būtina tikslams pasiekti.“

15. Papildyti 2 straipsnį nauja 68 dalimi:

„68. Sąvoka „gamintojų ir importuotojų organizacijų ar užstato už vienkartinės pakuotes sistemos administratorių veiklos patikrinimo techninė užduotis“ (toliau – veiklos patikrinimo techninė užduotis) suprantama taip, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatyme.“

16. Papildyti 2 straipsnį 69 dalimi:

„69. Sąvoka „statybinės atliekos“ suprantama taip, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos statybos įstatyme.“

17. Papildyti 2 straipsnį 70 dalimi:

„70. Sąvoka „strateginės prekės“ suprantama taip, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos strateginių prekių kontrolės įstatyme.“

18. Papildyti 2 straipsnį 70 dalimi:

„70. Sąvoka „statybinės atliekos“ suprantama taip, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos statybos įstatyme.“

19. Papildyti 2 straipsnį 71 dalimi:

„71. Sąvoka „strateginės prekės“ suprantama taip, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos strateginių prekių kontrolės įstatyme.“

20. Buvusias 2 straipsnio 68–71 dalis laikyti atitinkamai 69–72 dalimis.

3 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 3 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Atliekų tvarkytojai ir atliekų darytojai turi imtis visų galimų ir ekonomiškai pateisinamų priemonių atliekų kiekiui bei neigiamam poveikiui visuomenės sveikatai ir aplinkai mažinti, kurti ir diegti mažaaatliekes technologijas, taikyti ekologinio projektavimo reikalavimus, taupyti gamtos išteklius. Tokios įmonės privalo laikytis šio straipsnio 1 dalyje nurodyto atliekų prevencijos ir tvarkymo prioritetų eiliškumo. Produktų gamintojai turi gaminti ir rinkai tiekti produktus ir produktų komponentus, kurių sudėtyje būtų perdirbtų medžiagų (jeigu tai technologiškai įmanoma ir užtikrinami produkto saugos reikalavimai), kurie būtų patvarūs, juos būtų galima ilgai ar pakartotinai naudoti, lengva taisyti, o pasibaigus jų naudojimo laikui ir virtus atliekomis – jas perdirbti arba kitaip sunaudoti ir taip sumažinti atliekų, ypač tų, kurių negalima paruošti pakartotinai naudoti ar perdirbti, kiekį bei pavojų visuomenės sveikatai ir aplinkai.“

2. Papildyti 3 straipsnį 3¹ dalimi:

„3¹. Gamintojai, importuotojai, atliekų turėtojai ir atliekų tvarkytojai, vykdydami veiklą ir savo veikloje taikydami atliekų prevencijos ir tvarkymo prioritetus, turi vadovautis Valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane numatytais atliekų prevencijos ir tvarkymo priemonėmis.“

4 straipsnis. 3¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„3¹ straipsnis. Šalutiniai produktai

1. Medžiaga ar daiktas, gaunamas gamybos proceso, kurio pirminis tikslas nėra šios medžiagos ar šio daikto gamyba, metu, turi būti laikomas šalutiniu produktu ir nepriskiriamas atliekoms, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

1) tolesnis medžiagos ar daikto naudojimas yra žinomas;

2) medžiaga ar daiktas gali būti panaudoti tiesiogiai, be jokio papildomo apdirbimo, išskyrus atvejus, jeigu tai yra atliekama įprastos pramoninės praktikos būdu;

3) medžiagos ar daikto gamyba yra gamybos proceso sudėtinė dalis;

4) tolesnis naudojimas yra teisėtas (medžiaga ar daiktas atitinka visus svarbiausius produkto, aplinkos ir visuomenės sveikatos apsaugos reikalavimus konkretaus naudojimo atveju ir nedarys neigiamo poveikio visuomenės sveikatai ir aplinkai).

2. Išsamesni medžiagos ar daikto priskyrimo prie šalutinių produktų reikalavimai ir priskyrimo tvarka, laikantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, gali būti nustatomi Europos Sąjungos ir (ar) šio straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka. Nustatant šiuos reikalavimus, turi būti užtikrinama aplinkos apsauga ir visuomenės sveikatos sauga, skatinama tausiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius.

3. Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministras ir aplinkos ministras, vadovaudamiesi šio straipsnio 1 dalyje nustatytais sąlygomis, nustato medžiagų ar daiktų priskyrimo prie šalutinių produktų kriterijus ir priskyrimo tvarką.

4. Medžiaga ar daiktas laikomas atliekomis, jeigu vadovaujantis šio straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nepriskiriamas prie šalutinių produktų ir atitinka šio Įstatymo 2 straipsnio 6 dalyje pateiktą atliekų sąvoką.“

5 straipsnis. 3² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3² straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„3² straipsnis. Atliekų nebelaikymas atliekomis

1. Tam tikros konkrečios atliekos, jas perdirbus ar kitaip panaudojus, tampa nebe atliekomis, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

1) medžiaga ar daiktas skirtas naudoti konkrečiam tikslui;

2) medžiagai ar daiktui egzistuoja rinka ar paklausa;

3) medžiaga ar daiktas atitinka techninius reikalavimus, produktams taikytinus galiojančius teisės aktus ir standartus;

4) naudojant medžiagą ar daiktą nebus padarytas neigiamas poveikis aplinkai ir (ar) visuomenės sveikatai.

2. Kai atliekų nebelaikymo atliekomis kriterijai atskiriems atliekų srautams nenustatyti Europos Sąjungos teisės aktuose, atliekų nebelaikymo atliekomis kriterijus atskiriems atliekų srautams gali nustatyti aplinkos ministras, vadovaudamasis šio straipsnio 1 dalyje nurodytais sąlygomis.

3. Nustatant atliekų nebelaikymo atliekomis kriterijus atskiriems atliekų srautams, turi būti užtikrinama aplinkos apsauga ir visuomenės sveikatos sauga, skatinama tausiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius. Šie kriterijai turi apimti:

- 1) leistinas naudoti atliekas ir jų kiekį atliekų naudojimo veikloje;
- 2) leistinus atliekų naudojimo procesus ir metodus;
- 3) medžiagų ar daiktų, kurie po atliekų naudojimo veiklos nebelaikomi atliekomis, kokybės kriterijus pagal taikytinus produktų standartus, medžiagos ar daikto kokybės reikalavimus, įskaitant, jeigu taikoma, teršalų ribines vertes ir priemaišų kiekį;
- 4) medžiagos ar daikto atitikties nustatytoms sąlygoms ir kriterijams, pagal kuriuos atliekos nebelaikomos atliekomis, įrodymų pateikimo reikalavimus ir tvarką, įskaitant kokybės kontrolę ir savikontrolę (pavyzdžiui, darbuotojų kvalifikacijos reikalavimus ir, jeigu taikoma, akreditacijos reikalavimus);
- 5) medžiagos ar daikto atitiktį patvirtinančių dokumentų išdavimo, laikymo ir saugojimo reikalavimus.

4. Jeigu, vadovaujantis šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytais reikalavimais, nėra Europos Sąjungos ir (ar) Lietuvos Respublikos teisės aktais nustatytų konkrečių atliekų nebelaikymo atliekomis kriterijų atskiriems atliekų srautams, aplinkos ministro įgaliota institucija gali priimti sprendimą dėl konkrečių atliekų nebelaikymo atliekomis atvejų arba taikyti priemones, norėdama patikrinti, ar tam tikros atliekos nebelaikomos atliekomis, atsižvelgdama į šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas ir prireikus į šio straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, taip pat į teršalų ribines vertes.

5. Kai medžiagos ar daiktai nebelaikomi atliekomis, jie turi atitikti cheminėms medžiagoms ir produktams teisės aktuose nustatytus reikalavimus. Fizinis arba juridinis asmuo, kuris pirmą kartą panaudoja medžiagą ar daiktą, kuris nebelaikomas atliekomis ir kuris nebuvo patiektas rinkai, arba kuris patiekia rinkai medžiagą ar daiktą, kuris nebelaikomas atliekomis, pirmą kartą, turi užtikrinti, kad ši medžiaga ar daiktas atitiktų teisės aktų, taikomų cheminėms medžiagoms ir produktams, reikalavimus.“

6 straipsnis. Įstatymo papildymas antruoju² skirsniu

Papildyti Įstatymą antruoju² skirsniu:

„ANTRASIS² SKIRSNIS

PAREIGA TEIKTI INFORMACIJĄ APIE GAMINIUOSE ESANČIAS CHEMINES MEDŽIAGAS

3³ straipsnis. Informacijos apie gaminiuose esančias chemines medžiagas teikimo tvarka

1. Kiekvienas gaminio tiekėjas, kaip apibrėžta 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB, su visais pakeitimais, 3 straipsnio 33 punkte, naudodamasis Europos cheminių medžiagų agentūros suteiktomis duomenų teikimo priemonėmis ir formatu, turi teikti informaciją Europos cheminių medžiagų agentūrai pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 33 straipsnio 1 dalį. Informacija teikiama:

- 1) pirmą kartą gaminį tiekiant rinkai;
- 2) pirmą kartą gaminį tiekiant rinkai, po to kai gaminio sudėtyje esanti cheminė medžiaga įtraukiama į Kandidatinį autorizuotinių cheminių medžiagų sąrašą, sudarytą pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 59 straipsnio 1 dalį;
- 3) pasikeitus gaminio cheminei sudėčiai, kai ji lemia saugaus gaminio naudojimo ir (ar) atliekų tvarkymo reikalavimų ir (ar) priemonių pasikeitimus.

2. Šio straipsnio 1 dalies reikalavimai netaikomi gaminių – strateginių prekių – tiekėjams, kai šiuos gaminius įsigyja Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemos institucijos ir kitos institucijos, kai tai būtina gynybos tikslais.“

7 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 4 straipsnį 3¹ dalimi:

„3¹. Atskirai surinktos atliekos, siekiant jas paruošti pakartotinai naudoti ir (ar) perdirbti, negali būti šalinamos sąvartyne arba naudojamos energijai gauti. Išimtis taikoma atliekoms, kurios susidaro apdorojant atskirai surinktas atliekas ir kurių šalinimas sąvartyne arba naudojimas energijai gauti yra saugiausias, aplinkosauginiu požiūriu geriausias ir efektyviausias tvarkymo būdas, atsižvelgus į bendruosius aplinkos apsaugos principus, technologines galimybes, poveikį aplinkai ir visuomenės sveikatai.“

2. Papildyti 4 straipsnį 3² dalimi:

„3². Atliekas apdorojanti įmonė turi užtikrinti, kad atliekų apdorojimo metu iš pavojingųjų atliekų būtų atskirtos arba stabilizuotos pavojingosios medžiagos, junginiai ir komponentai, siekiant šias atliekas apdoroti visuomenės sveikatai ir aplinkai saugiu būdu.“

3. Pakeisti 4 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Atliekų vežimą tranzitu, išvežimą iš Lietuvos Respublikos ir įvežimą į Lietuvos Respubliką reglamentuoja Lietuvos Respublikos, Europos Sąjungos teisės aktai ir tarptautinės sutartys. Aplinkos ministro įgaliota institucija pagal kompetenciją kontroliuoja atliekų vežimo tranzitu, išvežimo iš Lietuvos Respublikos ir įvežimo į Lietuvos Respubliką reikalavimų vykdymą pagal 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais 2010 m. gegužės 12 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 413/2010, ir kitų Lietuvos Respublikos, Europos Sąjungos teisės aktų ir tarptautinių sutarčių nuostatas.“

8 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Papildyti 7 straipsnį 3 dalimi:

„3. Duomenų skaičiavimo ir kokybės patikros ataskaitų apie atliekų susidarymą ir tvarkymą, įskaitant informaciją apie atliekų naudojimą medžiagoms gauti, teikimo Europos Komisijai tvarką nustato aplinkos ministras.“

9 straipsnis. 11¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11¹ straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Nustatant šio straipsnio 1 dalyje nurodytų įmonių patikrinimų dažnumą, atsižvelgiama į aplinkos apsaugos vadybos sistemos (ISO 14001 standarto) ir Europos Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemos (EMAS) įdiegimą gamyboje vadovaujantis 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1221/2009 dėl organizacijų savanoriško Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemos (EMAS) taikymo, panaikinančiu Reglamentą (EB) Nr. 761/2001 ir Komisijos sprendimus 2001/681/EB bei 2006/193/EB, su visais pakeitimais.“

10 straipsnis. 12¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 12¹ straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) alyvos atliekas apdoroti pagal šio Įstatymo 3 ir 4¹ straipsnių reikalavimus. Apdorojant alyvos atliekas, pirmenybę teikti alyvos regeneravimui arba kitoms perdirbimo veikloms, kurios, vertinant alyvos atliekų geriausiai prieinamus gamybos būdus, yra lygiavertės alyvos atliekų regeneracijai;“.

2. Pakeisti 12¹ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) alyvos atliekų nemaišyti su skirtingas savybes turinčiomis alyvos atliekomis ir su kitomis atliekomis ar medžiagomis, jeigu toks maišymas trukdo jas regeneruoti, perdirbti ar kitaip apdoroti.“

11 straipsnis. 18² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 18² straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Laidų perdirbimas vykdomas pagal Lietuvos Respublikos teisės aktuose, 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1257/2013 dėl laidų perdirbimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB, ir tarptautinėse sutartyse nustatytus reikalavimus.“

12 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„22 straipsnis. Ekonomikos ir inovacijų ministerijos funkcijos

1. Ekonomikos ir inovacijų ministerija rengia ir tvirtina priemones, skatinančias atliekų prevenciją, taip pat skatinančias mažinti gamyboje susidarančių atliekų kiekį, diegti mažaatliekes technologijas, kurti rinkas iš antrinių žaliavų pagamintiems produktams; koordinuoja šių priemonių įgyvendinimą.

2. Ekonomikos ir inovacijų ministerija koordinuoja pramonės įmonių veiksmus diegiant jų gamyboje susidarančių atliekų tvarkymo pajėgumus.“

13 straipsnis. Šeštojo skirsnio pakeitimas

Pakeisti šeštąjį skirsnį ir jį išdėstyti taip:

„ŠEŠTASIS SKIRSNIS**VALSTYBINIS ATLIEKŲ PREVENCIJOS IR TVARKYMO PLANAS, REGIONINIAI IR SAVIVALDYBIŲ ATLIEKŲ PREVENCIJOS IR TVARKYMO PLANAI****26 straipsnis. Valstybinis atliekų prevencijos ir tvarkymo planas**

1. Šiame Įstatyme nurodytiems reikalavimams įgyvendinti parengiamas Valstybinis atliekų prevencijos ir tvarkymo planas, kuris Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka turi būti derinamas su suinteresuotomis institucijomis ir visuomene.

2. Valstybinį atliekų prevencijos ir tvarkymo planą ir jo įgyvendinimo priemones rengia Aplinkos ministerija, tvirtina Vyriausybė.

3. Valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane pateikiamos ekonominės ir kitos priemonės, numatytos atitinkamose nacionalinėse plėtros programose, skatinančios laikytis atliekų prevencijos ir tvarkymo prioritetų Nacionaliniame pažangos plane nustatytiems strateginiams atliekų prevencijos ir tvarkymo tikslams ir pažangos uždaviniams įgyvendinti, pateikiami investicinių ir kitų finansinių priemonių vertinimo rezultatai. Minėtos priemonės gali būti:

siūlymai dėl įvairių mokesčių, mokestinių lengvatų, paramos poreikio, gamintojo atsakomybės principo taikymas, investicijų į atliekų tvarkymo infrastruktūrą planavimas, geriausių atliekų apdorojimo technologijų taikymas, visuomenės švietimas ir informavimas atliekų prevencijos ir tvarkymo klausimais, gamintojų ir importuotojų, atliekų tvarkytojų ir institucijų bendradarbiavimo skatinimas, kitos priemonės, užtikrinančios atliekų prevencijos ir tvarkymo prioritetų įgyvendinimą. Valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane turi būti numatytos priemonės ir uždaviniai:

1) į sąvartynus vežamų biologiškai skaidžių atliekų kiekiui mažinti ir priemonės, užtikrinančios, kad sąvartynuose nebūtų šalinamos perdirbti ar kitaip panaudoti tinkamos atliekos;

2) kovai su visų rūšių šiukšlinimu, įskaitant jo prevencijos ir visų rūšių šiukšlių valymo priemones;

3) kovai su maisto švaistymu skirtos ir maisto atliekų prevenciją skatinančios priemonės.

4. Valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane, planuojant atliekų tvarkymo įrenginių plėtrą ir pajėgumus, turi būti vadovaujama šiais kriterijais:

1) iki 2025 m. padidinti pakartotiniam naudojimui paruošiamų ir perdirbamų komunalinių atliekų kiekį, kad jos sudarytų bent 55 procentus susidarančių komunalinių atliekų (pagal svorį);

2) iki 2030 m. padidinti pakartotiniam naudojimui paruošiamų ir perdirbamų komunalinių atliekų kiekį, kad jos sudarytų bent 60 procentų susidarančių komunalinių atliekų (pagal svorį);

3) iki 2035 m. padidinti pakartotiniam naudojimui paruošiamų ir perdirbamų komunalinių atliekų kiekį, kad jos sudarytų bent 65 procentus susidarančių komunalinių atliekų (pagal svorį);

4) ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. bent 65 procentai visų pakuočių atliekų (pagal svorį) turi būti perdirbama;

5) ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. bent 70 procentų visų pakuočių atliekų (pagal svorį) turi būti perdirbama;

6) ne vėliau kaip 2035 m. sąvartynuose šalinamų komunalinių atliekų kiekis turi būti sumažintas ir sudaryti ne daugiau kaip 5 procentus ar mažiau visų susidarančių komunalinių atliekų (pagal svorį).

5. Valstybinį atliekų prevencijos ir tvarkymo planą Aplinkos ministerija įvertina ne rečiau kaip kas šešeri metai ir prireikus patikslintą Valstybinį atliekų prevencijos ir tvarkymo planą teikia Vyriausybei tvirtinti.

6. Už Valstybinio atliekų prevencijos ir tvarkymo plano įgyvendinimo priemonių vykdymo koordinavimą atsakinga Aplinkos ministerija.

7. Už Valstybinio atliekų prevencijos ir tvarkymo plano priemonių įgyvendinimo ataskaitų rinkimą ir viešinimą aplinkos ministro nustatyta tvarka atsakinga aplinkos ministro įgaliota institucija.

27 straipsnis. Regioniniai atliekų prevencijos ir tvarkymo planai

1. Regioniniuose atliekų prevencijos ir tvarkymo planuose numatomos priemonės, užtikrinančios Nacionaliniame pažangos plane nustatytų strateginių atliekų prevencijos ir tvarkymo tikslų ir pažangos uždavinių, Valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane nustatytų uždavinių įgyvendinimą.

2. Pagrindinis regioninių atliekų prevencijos ir tvarkymo planų tikslas – suderinti savivaldybių veiksmus organizuojant komunalinių atliekų tvarkymo sistemas ir steigiant kelioms savivaldybėms bendrus atliekų naudojimo ar šalinimo įrenginius.

3. Regioniniai atliekų prevencijos ir tvarkymo planai turi būti suderinti su regionų plėtros planais. Regioniniai atliekų prevencijos ir tvarkymo planai Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka derinami su suinteresuotomis institucijomis ir visuomene.

4. Regioninius atliekų prevencijos ir tvarkymo planus rengia ir tvirtina regionų plėtros tarybos. Kai komunalinių atliekų tvarkymo regionas nesutampa su teritorijos aukštesniojo administracinio vieneto ribomis, regioninį atliekų prevencijos ir tvarkymo planą rengia su komunalinių atliekų tvarkymo regiono teritorija sutampančio teritorijos aukštesniojo administracinio vieneto regiono plėtros taryba. Parengtas planas tvirtinamas teritorijos aukštesniojo administracinio vieneto, kuriame gyvena dauguma komunalinių atliekų tvarkymo regiono gyventojų, regiono plėtros tarybos su savivaldybių, esančių tame komunalinių atliekų tvarkymo regione, pritarimu.

5. Regioniniuose atliekų prevencijos ir tvarkymo planuose turi būti numatytos priemonės ir uždaviniai:

1) į sąvartynus vežamų biologiškai skaidžių atliekų kiekiui mažinti ir priemonės, užtikrinančios, kad sąvartynuose nebūtų šalinamos perdirbti ar kitaip panaudoti tinkamos atliekos;

2) kovai su visų rūšių šiukšlinimu, įskaitant jo prevencijos ir visų rūšių šiukšlių valymo priemones;

3) kovai su maisto švaistymu skirtos ir maisto atliekų prevenciją skatinančios priemonės.

6. Konkrečius regioninių atliekų prevencijos ir tvarkymo planų sudėties, rengimo ir skelbimo reikalavimus nustato aplinkos ministras.

7. Regioninių atliekų prevencijos ir tvarkymo planų vykdymo laikotarpis turi sutapti su Valstybinio atliekų prevencijos ir tvarkymo plano vykdymo laikotarpiu.

8. Regionų plėtros tarybos prašymu regioninio atliekų prevencijos ir tvarkymo plano priemonių vykdytojai regionų plėtros tarybai teikia informaciją apie šio plano priemonių, už kurių vykdymą jie atsakingi, vykdymą. Regiono plėtros taryba, apibendrinusi iš regioninio atliekų prevencijos ir tvarkymo plano priemonių vykdytojų gautą informaciją apie patvirtinto regioninio

atliekų prevencijos ir tvarkymo plano priemonių, užtikrinančių Valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane nustatytų uždavinių įgyvendinimą, vykdymą, ją Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka teikia Aplinkos apsaugos agentūrai.

28 straipsnis. Savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planai

1. Savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planuose numatomos priemonės, užtikrinančios Nacionaliniame pažangos plane nustatytų strateginių atliekų prevencijos ir tvarkymo tikslų ir pažangos uždavinių, Valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane, regioniniuose atliekų prevencijos ir tvarkymo planuose nustatytų uždavinių įgyvendinimą.

2. Pagrindinis savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planų tikslas – nustatyti komunalinių atliekų tvarkymo sistemų organizavimo priemones, kurios užtikrintų aplinkosaugos, techninius-ekonominius ir higienos reikalavimus atitinkančios komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos pasiūlą visiems savivaldybės teritorijoje esantiems asmenims.

3. Savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planus rengia savivaldybės, tvirtina savivaldybių tarybos. Savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planai Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka derinami su suinteresuotomis institucijomis ir visuomene.

4. Savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planuose turi būti numatytos priemonės ir uždaviniai:

1) į sąvartynus vežamų biologiškai skaidžių atliekų kiekiui mažinti ir priemonės, užtikrinančios, kad sąvartynuose nebūtų šalinamos perdirbti ar kitaip panaudoti tinkamos atliekos;

2) kovai su visų rūšių šiukšlinimu, įskaitant jo prevencijos ir visų rūšių šiukšlių valymo priemones;

3) kovai su maisto švaistymu skirtos ir maisto atliekų prevenciją skatinančios priemonės.

5. Konkrečius savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planų sudėties, rengimo ir skelbimo reikalavimus nustato aplinkos ministras.

6. Savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planų vykdymo laikotarpis turi sutapti su Valstybinio atliekų prevencijos ir tvarkymo plano vykdymo laikotarpiu.

7. Už patvirtintų savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planų priemonių įgyvendinimą, savivaldybės teritorijoje esančių komunalinių atliekų ir atliekų, kurių turėtojo nustatyti neįmanoma arba kuris neegzistuoja, sutvarkymo organizavimą atsakinga savivaldybės vykdomoji institucija.

8. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka savivaldybės teikia Aplinkos apsaugos agentūrai informaciją apie įstatymuose ir kituose teisės aktuose savivaldybėms nustatytų reikalavimų ir Valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane nustatytų uždavinių vykdymą atliekų tvarkymo srityje.“

14 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 30 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. Komunalinių atliekų tvarkymas turi būti organizuojamas taip, kad skatintų atliekas paruošti naudoti pakartotinai ir perdirbti. Visiems komunalinių atliekų turėtojams, neimant papildomo mokesčio, išskyrus nustatytą vietinę rinkliavą už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą (toliau – rinkliava) ar kitą įmoką už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir komunalinių atliekų tvarkymą, turi būti:

- 1) užtikrintas aprūpinimas mišrių komunalinių atliekų surinkimo priemonėmis;
- 2) užtikrintas aprūpinimas biologiškai skaidžių atliekų sutvarkymo priemonėmis;
- 3) užtikrintas aprūpinimas antrinių žaliavų (popieriaus ir kartono, stiklo, plastiko, metalų, įskaitant pakuočių atliekas) rūšiavimo jų susidarymo vietose priemonėmis;
- 4) užtikrinta galimybė atiduoti buityje susidarančias statybines atliekas ir naudotų padangų atliekas;
- 5) užtikrinta galimybė atiduoti baldų, elektros ir elektroninės įrangos, baterijų ir akumuliatorių ir kitas komunalines atliekas. Savivaldybės privalo užtikrinti, kad jų organizuojamos komunalinių atliekų tvarkymo sistemos neatsisakytų priimti baterijų ir akumuliatorių atliekų iš gyventojų;
- 6) užtikrinta galimybė atiduoti buityje susidarančias pavojingas atliekas (išskyrus baterijų ir akumuliatorių atliekas). Pavojingosios atliekos turi būti tvarkomos pagal šio Įstatymo 3 ir 4¹ straipsnių reikalavimus, siekiant, kad pavojingosiomis atliekomis nebūtų užterštos kitos komunalinės atliekos.“

2. Pakeisti 30 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. Komunalinių atliekų tvarkymas turi būti organizuojamas taip, kad skatintų atliekas paruošti naudoti pakartotinai ir perdirbti. Visiems komunalinių atliekų turėtojams, neimant papildomo mokesčio, išskyrus nustatytą vietinę rinkliavą už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą (toliau – rinkliava) ar kitą įmoką už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir komunalinių atliekų tvarkymą, turi būti:

- 1) užtikrintas aprūpinimas mišrių komunalinių atliekų surinkimo priemonėmis;
- 2) užtikrintas aprūpinimas biologiškai skaidžių atliekų sutvarkymo priemonėmis;
- 3) užtikrintas aprūpinimas antrinių žaliavų (popieriaus ir kartono, stiklo, plastiko, metalų, įskaitant pakuočių atliekas), tekstilės atliekų rūšiavimo jų susidarymo vietose priemonėmis;
- 4) užtikrinta galimybė atiduoti buityje susidarančias statybines atliekas ir naudotų padangų atliekas;
- 5) užtikrinta galimybė atiduoti baldų, elektros ir elektroninės įrangos, baterijų ir akumuliatorių ir kitas komunalines atliekas. Savivaldybės privalo užtikrinti, kad jų

organizuojamos komunalinių atliekų tvarkymo sistemos neatsisakytų priimti baterijų ir akumuliatorių atliekų iš gyventojų;

6) užtikrinta galimybė atiduoti buityje susidarančias pavojingas atliekas (išskyrus baterijų ir akumuliatorių atliekas). Pavojingosios atliekos turi būti tvarkomos pagal šio Įstatymo 3 ir 4¹ straipsnių reikalavimus, siekiant, kad pavojingosiomis atliekomis nebūtų užterštos kitos komunalinės atliekos.“

3. Pakeisti 30 straipsnio 12 dalį ir ją išdėstyti taip:

„12. Atliekų tvarkytojas, teikiantis komunalinių atliekų, įskaitant komunalinių atliekų sraute susidarančias pakuočių atliekas, tvarkymo paslaugą, šią veiklą savivaldybės teritorijoje gali vykdyti tik tuo atveju, jeigu jį parenka savivaldybė ar savivaldybės pavedimu komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratorius (netaikoma atliekų tvarkytojams, surenkantiems gaminių ir pakuočių atliekas papildančiose atliekų surinkimo sistemose). Savivaldybė ar savivaldybės pavedimu komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratorius, parinkęs šio straipsnio 11 dalyje nustatyta tvarka komunalinių atliekų tvarkymo paslaugą teikiančius atliekų tvarkytojus, privalo per 5 darbo dienas informuoti komunalinių atliekų turėtojus, paskelbdamas savivaldybės nustatyta tvarka šių atliekų tvarkytojų pavadinimus ir kontaktinius duomenis.“

4. Pakeisti 30 straipsnio 16 dalį ir ją išdėstyti taip:

„16. Siekdamas užtikrinti geros kokybės ir prieinamų komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų teikimą visiems savivaldybės teritorijos gyventojams, organizuodamos komunalinių atliekų sraute susidarančių elektros ir elektroninės įrangos ir pakuočių atliekų tvarkymą, savivaldybės (arba savivaldybių pavedimu – komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratoriai) privalo su gamintojais ir importuotojais, jų įsteigtomis organizacijomis sudaryti šias sutartis:

1) šio Įstatymo 34² ir 34³ straipsniuose nurodytas gaminių atliekų tvarkymo organizavimo finansavimo sutartis;

2) Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 10 straipsnyje nurodytas bendradarbiavimo sutartis ir pakuočių atliekų tvarkymo organizavimo ir finansavimo sutartis, kaip numatyta šio straipsnio 16² dalyje.“

5. Papildyti 30 straipsnį 16¹ dalimi:

„16¹. Komunalinių atliekų sraute susidarančių elektros ir elektroninės įrangos ir pakuočių atliekų tvarkytojus savivaldybės ar savivaldybės pavedimu komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratoriai turi parinkti Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka (netaikoma, kai elektros ir elektroninės įrangos ir pakuočių atliekas atliekų tvarkytojai surenka papildančiose atliekų surinkimo sistemose).“

6. Papildyti 30 straipsnį 16² dalimi:

„16². Savivaldybės (arba savivaldybių pavedimu – komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratoriai) su gamintojų ir importuotojų organizacijomis, kurioms išduotos pakuočių atliekų tvarkymo organizavimo licencijos, sudaro Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 10 straipsnyje nurodytas pakuočių atliekų tvarkymo organizavimo ir finansavimo sutartis, jeigu Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka parenka komunalinių atliekų sraute susidarančių pakuočių atliekų surinkimo ir vežimo paslaugą teikiančius atliekų tvarkytojus pagal aplinkos ministro patvirtintus būtinuosius reikalavimus, taikomus pakuočių atliekų, susidarančių komunalinių atliekų sraute, rūšiuojamojo surinkimo paslaugos teikimui.“

7. Papildyti 30 straipsnį 16³ dalimi:

„16³. Jeigu savivaldybės, parinkdamos šio straipsnio 16² dalyje nurodytus atliekų tvarkytojus (arba savivaldybių pavedimu – komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratoriai), nustato papildomus reikalavimus pakuočių atliekų, susidarančių komunalinių atliekų sraute, rūšiuojamojo surinkimo ir vežimo paslaugai teikti, už šių papildomų reikalavimų, išskyrus papildomus reikalavimus rūšiuojamojo surinkimo priemonių ištuštinimo dažniui, vykdymo išlaidų apmokėjimą atsakingos savivaldybės (arba savivaldybių pavedimu – komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratoriai). Savivaldybės (arba savivaldybių pavedimu – komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratoriai) gali susitarti su gamintojų ir importuotojų organizacijomis, kurioms išduotos pakuočių atliekų tvarkymo organizavimo licencijos, dėl tokių išlaidų apmokėjimo gamintojų ir importuotojų lėšomis, tokį susitarimą įtraukiant į šio straipsnio 16 dalyje nurodytas pakuočių atliekų tvarkymo organizavimo ir finansavimo sutartis.“

8. Papildyti 30 straipsnio 17 dalį 2¹ punktu:

„2¹) užtikrinti biologiškai skaidžių atliekų rūšiavimo galimybę ir priemones visiems komunalinių atliekų turėtojams;“.

9. Papildyti 30 straipsnio 17 dalį 2² punktu:

„2²) užtikrinti tekstilės atliekų rūšiavimo galimybę ir priemones visiems komunalinių atliekų turėtojams;“.

10. Pakeisti 30 straipsnio 17 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) užtikrinti buityje susidarančių statybinių atliekų (medienos, mineralinių atliekų (pavyzdžiui, betono, plytų, keramikos ir kt.), metalų, stiklo, plastiko, gipso) rūšiavimo galimybę ir atskirą surinkimą, įrengti didelių gabaritų atliekų (baldų, statybinių, elektros ir elektroninės įrangos atliekų, naudotų padangų, pavojingųjų buitinių atliekų ir kt.) surinkimo aikštes ir organizuoti didelių gabaritų atliekų surinkimą kitais būdais;“.

15 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Atliekų tvarkymo srityje taikomas principas „teršėjas moka“, kuris reiškia, kad atliekų tvarkymo išlaidas, įskaitant išlaidas, patirtas reikiamai atliekų tvarkymo infrastruktūrai įrengti ir jai eksploatuoti, turi apmokėti pirminis atliekų darytojas arba dabartinis ar ankstesnis atliekų turėtojas ir (ar) produktų, dėl kurių naudojimo susidaro atliekos, gamintojas ir (ar) importuotojas.“

16 straipsnis. Įstatymo papildymas 32¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 32¹ straipsniu:

„32¹ straipsnis. Gamintojo atsakomybės principo taikymas

1. Šio Įstatymo aštuntajame¹ – aštuntajame⁶ skirsniuose nurodytiems gaminiams ir pakuotėms yra taikomas gamintojo atsakomybės principas. Tai apima gaminių ar pakuočių atliekų surinkimo, vežimo, atliekų apdorojimo sistemos organizavimą ir (ar) dalyvavimą organizuojant gaminių ar pakuočių atliekų tvarkymą savivaldybių organizuojamose komunalinių atliekų tvarkymo sistemose, įskaitant šiems veikloms tenkančių išlaidų finansavimą, Vyriausybės nustatytų gaminių ar pakuočių atliekų tvarkymo užduočių vykdymą ir (ar) Mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo nustatyta tvarka nustatyto mokesčio mokėjimą už aplinkos teršimą gaminių ar pakuočių atliekomis (kai gamintojai ir importuotojai nevykdo Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytų gaminių ar pakuočių atliekų tvarkymo užduočių), visuomenės švietimą atliekų prevencijos ir tvarkymo klausimais, informacijos apie gaminius, pakuotes ir jų atliekų tvarkymą šių gaminių naudotojams ir atliekų tvarkytojams teikimą, gražinamų produktų ir juos panaudojus susidarancčių atliekų priėmimą, tvarkymą ir finansinę atsakomybę už tokią veiklą.

2. Gamintojai ir importuotojai, be pareigų, nurodytų šio Įstatymo 34¹ straipsnio 1 dalyje, 34⁴ straipsnio 1 dalyje, 34⁷ straipsnio 1 dalyje, 34¹⁵ straipsnio 1 dalyje, 34¹⁸ straipsnio 1 dalyje, 34²¹ straipsnio 2 dalyje, papildomai pagal kompetenciją turi prisidėti prie Valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane numatytų atliekų prevencijos ir (ar) tvarkymo kiekybinių ar kokybinių tikslų ir užduočių (pavyzdžiui, atliekų prevencijos, komunalinių atliekų paruošimo pakartotinai naudoti ir (ar) perdirbti, naudojimo, šalinimo sąvartyne) vykdymo ir priemonių, numatytų šiems tikslams ir užduotims pasiekti, įgyvendinimo, jeigu gaminiai ar pakuotės, virtę atliekomis, daro įtaką nustatytų atliekų prevencijos ir (ar) tvarkymo tikslų ir užduočių siekimui.

3. Gamintojų ir importuotojų organizacija, nurodyta šio Įstatymo 34²² straipsnyje, nustatydamą įmokų už gaminių atliekų tvarkymą, kurias organizacijai turi mokėti organizacijos nariai ir pavedimo davėjai (toliau – organizacijos įkainiai), dydžius, turi juos diferencijuoti, jeigu įmanoma, atsižvelgdama į gaminio ar gaminių grupės savybes (pavyzdžiui, patvarumą, pataisomumą, tinkamumą pakartotinai naudoti ar perdirbti, pavojingųjų medžiagų kiekį gaminio

sudėtyje ir pan.). Aplinkos ministras nustato pagrindinius kriterijus, kuriais remiantis organizacijų įkainių dydžiai diferencijuojami atsižvelgiant į gaminio ar gaminių grupės savybes.“

17 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 33 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) Atliekų prevencijos ir tvarkymo programos lėšos;“.

18 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„34 straipsnis. Atliekų prevencijos ir tvarkymo programa

1. Atliekų prevencijos ir tvarkymo programa (toliau – Programa) sudaroma atliekų prevencijos ir tvarkymo sistemos finansavimo galimybėms padidinti.

2. Programos lėšas sudaro Mokesčio už aplinkos teršimą įstatyme nustatytas mokestis už aplinkos teršimą gaminių ir pakuočių atliekomis ir mokestis už aplinkos teršimą sąvartyne šalinamomis atliekomis, taip pat lėšos, gautos pagal šio Įstatymo 34¹ straipsnio 7 dalyje, 34² straipsnio 3 dalyje, 34⁵ straipsnio 2 dalyje, 34¹² straipsnio 2 dalyje, 34¹⁶ straipsnio 2 dalyje ir Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 10 straipsnio 5¹ dalyje nurodytus dokumentus, užtikrinančius atliekų tvarkymo finansavimą.

3. Programos lėšos skiriamos finansuoti:

1) atliekų prevencijos, tvarkymo, apskaitos ir kontrolės sistemų kūrimui, funkcionavimui ir vystymui, įskaitant investicinių projektų įgyvendinimą, dotacijas savivaldybėms ir subsidijas ūkio subjektams;

2) valstybinių aplinkos apsaugos institucijų ir savivaldybių, kitų subjektų, veikiančių atliekų prevencijos ir tvarkymo srityje, darbuotojų, ūkio subjektų mokymui, visuomenės švietimui ir informavimui žiedinės ekonomikos, atliekų prevencijos, tvarkymo, apskaitos ir kontrolės klausimais;

3) mokslo tiriamiesiems darbams, žiedinės ekonomikos, atliekų prevencijos ir tvarkymo srities taikomiesiems moksliniams tyrimams, aplinkos taršos atliekomis tyrimams ir stebėsenai, atliekų prevencijos ir tvarkymo strateginių dokumentų rengimui;

4) Programos, atliekų prevencijos ir tvarkymo valstybės politikos, aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės įgyvendinimo ir administravimo priemonėms;

5) atliekų sutvarkymui ekstremaliojo įvykio arba ekstremaliosios situacijos dėl taršos atliekomis atveju, lėšas išieškant regreso (atgręžtinio reikalavimo) teise iš atliekų turėtojo arba atliekų darytojo, vadovaujantis principu „teršėjas moka“, ir (arba), iki bus gautas finansavimas, vadovaujantis šio Įstatymo 11 straipsniu.

4. Programos lėšos naudojamos šio straipsnio 3 dalyje numatytoms einamųjų metų ar tęstinėms priemonėms finansuoti.

5. Programos priemonių vykdytojai programos lėšomis prekes, paslaugas ir darbus perka vadovaudamiesi Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymu arba Lietuvos Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymu. Programos priemonių vykdytojai, kurie nėra perkančiosios organizacijos pagal Viešųjų pirkimų įstatymą ir nėra perkantieji subjektai pagal Pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymą, Programos lėšas naudoja vadovaudamiesi aplinkos ministro nustatyta pirkimų vykdymo tvarka.

6. Programos lėšų administravimo, naudojimo ir kontrolės tvarką, finansuojamų priemonių tikslus, uždavinius, siekiamus rezultatus, vykdytojus nustato aplinkos ministras. Konkrečių finansuojamų priemonių paraiškų teikimo ir vertinimo, atrankos ir sutarčių sudarymo, projektų įgyvendinimo, atsiskaitymo ir lėšų, skirtų projektui, išmokėjimo reikalavimus ir tvarką nustato Aplinkos ministerijos įgaliota institucija.

7. Programos įgyvendinimą koordinuoja Aplinkos ministerija, Programos lėšas administruoja Aplinkos ministerijos įgaliota institucija.“

19 straipsnis. 34¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34¹ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) aplinkos ministro nustatyta tvarka šviesti ir informuoti visuomenę elektros ir elektroninės įrangos atliekų prevencijos ir tvarkymo klausimais: apie reikalavimą atskirti elektros ir elektroninės įrangos atliekas nuo kitų atliekų; elektros ir elektroninėje įrangoje esančias pavojingąsias medžiagas; netinkamo elektros ir elektroninės įrangos atliekų tvarkymo žalą aplinkai ir visuomenės sveikatai; elektros ir elektroninės įrangos pakartotinio naudojimo, paruošimo pakartotinai naudoti ir kitas atliekų tvarkymo galimybes, surinkimo vietas.“

20 straipsnis. 34² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34² straipsnio 4 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) gaminių atliekų tvarkymo organizavimo finansavimo sutartis su visomis savivaldybėmis (arba savivaldybių įsteigtais juridiniais asmenimis, kuriems pavesta administruoti komunalinių atliekų tvarkymo sistemą) dėl buitinių elektros ir elektroninės įrangos atliekų surinkimo savivaldybių įrengtose didelių gabaritų atliekų surinkimo aikštelėse finansavimo ir šių aikštelių eksploatavimo dalinio finansavimo. Šiose sutartyse turi būti numatyta elektros ir elektroninės įrangos atliekų surinkimo savivaldybių įrengtose didelių gabaritų atliekų aikštelėse finansavimo ir šių aikštelių eksploatavimo išlaidų dalinio finansavimo tvarka, sutarčių sudarymo,

įsigaliojimo ir nutraukimo tvarka, savivaldybių įrengtų didelių gabaritų atliekų aikštelių infrastruktūros plėtros ir naudojimo sąlygos, paslaugų teikimo tvarka ir sąlygos, atsiskaitymo tvarka, šalių teisės, pareigos ir atsakomybė už įsipareigojimų nevykdymą, pretenzijų pateikimo, nagrinėjimo ir ginčų sprendimo tvarka, sutarties galiojimo terminas, jos keitimo ar nutraukimo sąlygos ir tvarka;“.

21 straipsnis. 34³ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34³ straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) sudaryti gaminių atliekų tvarkymo organizavimo finansavimo sutartis su visomis savivaldybėmis (arba savivaldybių įsteigtais juridiniais asmenimis, kuriems pavesta administruoti komunalinių atliekų tvarkymo sistemą) dėl buitinių elektros ir elektroninės įrangos atliekų surinkimo savivaldybių įrengtose didelių gabaritų atliekų surinkimo aikštelėse finansavimo ir šių aikštelių eksploatavimo dalinio finansavimo. Šiose sutartyse turi būti numatyta elektros ir elektroninės įrangos atliekų surinkimo savivaldybių įrengtose didelių gabaritų atliekų aikštelėse finansavimo ir šių aikštelių eksploatavimo išlaidų dalinio finansavimo tvarka, sutarčių sudarymo, įsigaliojimo ir nutraukimo tvarka, savivaldybių įrengtų didelių gabaritų atliekų aikštelių infrastruktūros plėtros ir naudojimo sąlygos, paslaugų teikimo tvarka ir sąlygos, atsiskaitymo tvarka, šalių teisės, pareigos ir atsakomybė už įsipareigojimų nevykdymą, pretenzijų pateikimo, nagrinėjimo ir ginčų sprendimo tvarka, sutarties galiojimo terminas, jos keitimo ar nutraukimo sąlygos ir tvarka;“.

22 straipsnis. 34⁴ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34⁴ straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) aplinkos ministro nustatyta tvarka šviesti ir informuoti visuomenę eksploatuoti netinkamų transporto priemonių prevencijos ir tvarkymo klausimais: apie transporto priemonėse esančias pavojingas medžiagas; eksploatuoti netinkamų transporto priemonių netinkamo tvarkymo poveikį aplinkai ir visuomenės sveikatai; transporto priemonių dalių pakartotinio naudojimo ir paruošimo pakartotinai naudoti galimybes, eksploatuoti netinkamų transporto priemonių ir jų dalių tvarkymo galimybes. Tokia informacija gali būti pateikiama reklaminėje literatūroje, kuri naudojama parduodant transporto priemones;“.

23 straipsnis. 34⁷ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34⁷ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) aplinkos ministro nustatyta tvarka šviesti ir informuoti visuomenę apie alyvos atliekų keliamą pavojų aplinkai, šių atliekų prevencijos ir tvarkymo galimybes. Tokia informacija gali

būti pateikiama įmonės pardavimo, perdavimo dokumentuose, reklaminėje alyvos ar jos produkto medžiagoje, taip pat elektroninėse informavimo priemonėse;“.

24 straipsnis. 34⁸ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34⁸ straipsnio 3 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) aplinkos ministro nustatyta tvarka šviesti ir informuoti vartotojus apie alyvos atliekų keliamą pavojų aplinkai, šių atliekų prevencijos ir tvarkymo galimybes.“

25 straipsnis. 34¹⁵ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 34¹⁵ straipsnio 1 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka šviesti ir informuoti visuomenę baterijų ir akumuliatorių atliekų prevencijos ir tvarkymo klausimais: apie baterijose ir akumuliatoriuose esančių medžiagų ir netinkamo baterijų ir akumuliatorių atliekų tvarkymo žalą aplinkai ir visuomenės sveikatai, baterijų ir akumuliatorių pakartotinio naudojimo ir paruošimo pakartotinai naudoti galimybes, atliekų tvarkymo sistemas, surinkimo vietas;“.

2. Pakeisti 34¹⁵ straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Baterijų ir akumuliatorių gamintojams ir importuotojams draudžiama tiekti Lietuvos Respublikos vidaus rinkai verslo tikslais baterijas ir akumulatorius, kuriuose viršijamas ekonomikos ir inovacijų ministro nustatytas gyvsidabrio ir kadmio kiekis.“

3. Pakeisti 34¹⁵ straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Baterijų ir akumuliatorių gamintojai ir importuotojai ekonomikos ir inovacijų ministro nustatyta tvarka privalo ženklinti tiekiamas Lietuvos Respublikos vidaus rinkai verslo tikslais baterijas ir akumulatorius.“

26 straipsnis. 34¹⁸ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34¹⁸ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) aplinkos ministro nustatyta tvarka šviesti ir informuoti visuomenę apmokestinamųjų gaminių atliekų prevencijos ir tvarkymo klausimais: apie netinkamo apmokestinamųjų gaminių atliekų tvarkymo žalą aplinkai ir visuomenės sveikatai, apmokestinamųjų gaminių pakartotinio naudojimo, paruošimo pakartotinai naudoti, kitas atliekų tvarkymo galimybes, surinkimo vietas;“.

27 straipsnis. 34²³ straipsnio pakeitimas

Papildyti 34²³ straipsnį 4 dalimi:

„4. Licencijuojamos veiklos priežiūrą atliekanti institucija, konsultuodamasi su Lietuvos auditorių rūmais, turi kiekvienais metais iki vasario 15 dienos patvirtinti veiklos patikrinimo techninę užduotį.“

28 straipsnis. 34²⁵ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34²⁵ straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktį ir jį išdėstyti taip:

„c) visuomenės švietimo ir informavimo atliekų prevencijos ir tvarkymo klausimais programa;“.

29 straipsnis. 34²⁶ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34²⁶ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„34²⁶ straipsnis. Gaminių ir pakuočių atliekų tvarkymo organizavimo licencijuojamos veiklos sąlygos

1. Licencijos turėtojas privalo laikytis šių licencijuojamos veiklos sąlygų:

1) vykdyti atliekų tvarkymo veiklos organizavimo plane, atliekų tvarkymo finansavimo scheme, visuomenės švietimo ir informavimo atliekų prevencijos ir tvarkymo klausimais programoje numatytas priemones;

2) organizuoti gaminių ar pakuočių atliekų tvarkymą ir dalyvauti organizuojant komunalinių atliekų sraute susidarančių gaminių ar pakuočių atliekų tvarkymą savivaldybių organizuojamose komunalinių atliekų tvarkymo sistemose ir įvykdyti gamintojams ir importuotojams Vyriausybės nustatytas gaminių ar pakuočių atliekų tvarkymo užduotis;

3) licencijuojamos veiklos priežiūrą atliekančiai institucijai Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pateikti atliekų tvarkymo veiklos organizavimo plano vykdymo ir atliekų tvarkymo finansavimo scheme, visuomenės švietimo ir informavimo atliekų prevencijos ir tvarkymo klausimais programoje numatytų priemonių įgyvendinimo ataskaitą;

4) kartu su šios dalies 3 punkte nurodyta ataskaita licencijuojamos veiklos priežiūrą atliekančiai institucijai pateikti pagal veiklos patikrinimo techninę užduotį auditoriaus parengtą faktinių pastebėjimų ataskaitą ir šią ataskaitą paskelbti licencijos turėtojo interneto svetainėje;

5) kartu su šios dalies 3 punkte nurodyta ataskaita licencijuojamos veiklos priežiūrą atliekančiai institucijai pateikti metinių finansinių ataskaitų rinkinį kartu su auditoriaus išvada;

6) licencijuojamos veiklos priežiūrą atliekančiai institucijai Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka kas ketvirtį teikti informaciją apie praėjusį ketvirtį vykdytas atliekų tvarkymo veiklos organizavimo plane, atliekų tvarkymo finansavimo scheme, visuomenės švietimo ir informavimo atliekų prevencijos ir tvarkymo klausimais programoje numatytas priemones;

7) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir terminais licencijas išduodančiai institucijai kiekvienais metais pateikti dokumentą, įrodantį, kad elektros ir elektroninės įrangos, alyvos, baterijų ir akumuliatorių, pakuočių atliekų ar eksploatuoti netinkamų transporto priemonių tvarkymas bus finansuojamas (taikoma elektros ir elektroninės įrangos, alyvos, baterijų ir akumuliatorių, pakuočių atliekų ar eksploatuoti netinkamų transporto priemonių tvarkymo organizavimo licencijų turėtojams);

8) sudaryti šio Įstatymo 30 straipsnio 16 dalyje nurodytas gaminių atliekų tvarkymo organizavimo finansavimo sutartis ir (ar) pakuočių atliekų tvarkymo organizavimo ir finansavimo sutartis bei šiose sutartyse ir šio Įstatymo 34² straipsnio 5 dalyje ir Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka finansuoti komunalinių atliekų sraute susidarantių gaminių ar pakuočių atliekų tvarkymą savivaldybių organizuojamose komunalinių atliekų tvarkymo sistemose ir komunalinių atliekų sraute susidarantių pakuočių atliekų rūšiuojamojo surinkimo sistemos infrastruktūros priežiūrą, atnaujinimą ir plėtrą pagal Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 10 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytus būtinuosius reikalavimus komunalinių atliekų sraute susidarantių pakuočių atliekų rūšiuojamojo surinkimo ir vežimo paslaugos teikimui;

9) sudaryti šio Įstatymo 30 straipsnio 16 dalyje nurodytas bendradarbiavimo sutartis bei šiose sutartyse ir Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka finansuoti komunalinių atliekų sraute susidarantių pakuočių atliekų rūšiuojamojo surinkimo sistemos infrastruktūros priežiūrą, atnaujinimą ir plėtrą, jeigu planuojama Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 10 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytus aplinkos ministro nustatytus būtinuosius reikalavimus viršijanti komunalinių atliekų sraute susidarantių pakuočių atliekų rūšiuojamojo surinkimo sistemos infrastruktūros plėtra (taikoma Organizacijoms, kurioms išduota pakuočių atliekų tvarkymo organizavimo licencija);

10) sudaryti Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 10 straipsnio 4 dalies 3 punkte nurodytas sutartis dėl komunalinių atliekų sraute susidarantių pakuočių atliekų, rūšiuojamojo surinkimo būdu surinktų savivaldybių organizuojamose komunalinių atliekų tvarkymo sistemose, paruošimo naudoti, įskaitant pradinį apdorojimą, naudojimo bei šiose sutartyse ir Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka apmokėti rūšiuojamojo surinkimo būdu savivaldybių organizuojamose komunalinių atliekų tvarkymo sistemose surinktų pakuočių atliekų paruošimo naudoti, įskaitant pradinį apdorojimą, naudojimo išlaidas (taikoma Organizacijoms, kurioms išduota pakuočių atliekų tvarkymo organizavimo licencija);

11) praėjusių finansinių metų turto, nuosavo kapitalo, finansavimo sumų ir įsipareigojimų balansas turi būti teigiamas.

2. Licencijos turėtojas privalo aplinkos ministro nustatyta tvarka ir terminais kiekvienais metais savo interneto svetainėje paskelbti šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą ataskaitą, įskaitant privalomus su šia ataskaita paskelbti šio straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytus dokumentus, kaip numatyta Lietuvos Respublikos asociacijų įstatyme ir Lietuvos Respublikos viešųjų įstaigų įstatyme. Licencijos turėtojo interneto svetainėje turi būti skelbiami ne mažiau kaip penkerių paskutinių ataskaitinių metų dokumentai, nurodyti šio straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktuose.

3. Licencijos turėtojas kartu su šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodyta ataskaita ir šio straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytais dokumentais privalo Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka licencijuojamos veiklos priežiūrą atliekančiai institucijai pateikti informaciją ir (ar) dokumentus, įrodančius, kad licencijos turėtojas laikosi licencijuojamos veiklos sąlygų: pasirašytų sutarčių kopijas, išskyrus sutartyse pateiktą konfidencialią informaciją, gaminių ar pakuočių atliekų tvarkymą įrodančių dokumentų kopijas, sąskaitas faktūras ir (ar) kitus dokumentus ir medžiagą, įrodančius, kad organizuotos ir vykdytos konkrečios visuomenės informavimo priemonės, dokumentus, įrodančius, kad apmokėtos gaminių ar pakuočių atliekų tvarkymo išlaidos ir visuomenės švietimo ir informavimo (gaminių ar pakuočių atliekų tvarkymo klausimais) priemonių organizavimo ir vykdymo išlaidos, kaip numatyta šiame Įstatyme ir Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatyme.“

30 straipsnis. 34²⁸ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34²⁸ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) paaiškėja, kad licencijos turėtojas neatitinka bent vieno iš kolektyviai gaminių ar pakuočių atliekų tvarkymą organizuojančioms gamintojų ir importuotojų organizacijoms nustatytų reikalavimų, nurodytų šio Įstatymo 34⁵ straipsnio 3 dalyje, 34¹² straipsnio 3 dalyje, 34¹⁶ straipsnio 3 dalyje, 34¹⁹ straipsnio 2 dalyje, 34²² straipsnio 2, 3, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 14 dalyse ir Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 10 straipsnio 3, 6, 7, 9 dalyse.“

31 straipsnis. 34³¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 34³¹ straipsnio 4 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) pagal tarptautinių ir (ar) nacionalinių standartų reikalavimus technologinio proceso metu iš gaminių ar pakuočių atliekų pagamina produktą, kuris turi paklausą ar rinką, yra visuotinai naudojamas konkrečioms tikslams ir žymimas prekių kodu pagal Kombinuotosios nomenklatūros versiją, patvirtintą 2010 m. spalio 5 d. Europos Komisijos reglamentu (ES) Nr. 861/2010, su visais pakeitimais;“.

2. Pakeisti 34³¹ straipsnio 5 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) pagal 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo su visais pakeitimais nustatytus reikalavimus turi teisę išvežti gaminių ir (ar) pakuočių atliekas;“.

32 straipsnis. Įstatymo 5 priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo 5 priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
atliekų tvarkymo įstatymo
5 priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/852.

2. 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyva 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 166/2006.

3. 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/850.

4. 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/849.

5. 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo su visais pakeitimais.

6. 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/849.

7. 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/851.

8. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/31/EB dėl anglies dioksido geologinio saugojimo, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 85/337/EEB, direktyvas 2000/60/EB, 2001/80/EB, 2004/35/EB, 2006/12/EB, 2008/1/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006.

9. 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/849.

10. 2014 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1357/2014, kuriuo pakeičiamas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinančios kai kurias direktyvas III priedas.

11. 2019 m. gegužės 3 d. Komisijos deleguotasis sprendimas (ES) 2019/1597, kuriuo, siekiant vienodo maisto atliekų kiekio matavimo, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB papildoma nuostatomis dėl bendros metodikos ir būtiniausiųjų kokybės reikalavimų.

12. 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/904 dėl tam tikrų plastikinių gaminių poveikio aplinkai mažinimo.“

33 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šio įstatymo 14 straipsnio 2 ir 9 dalys įsigalioja 2025 m. sausio 1 d.
2. Šio įstatymo 14 straipsnio 8 dalis įsigalioja 2023 m. sausio 31 d.
3. Šio įstatymo 2 straipsnio 16 ir 17 dalys galioja iki 2021 m. spalio 31 d.
4. Šio įstatymo 2 straipsnio 18 ir 19 dalys įsigalioja 2021 m. lapkričio 1 d.
5. Šio įstatymo 2 straipsnio 15 ir 20 dalys, 16, 19, 22, 23, 24 straipsniai, 25 straipsnio 1 dalis, 26, 27, 28 straipsniai, šio įstatymo 29 straipsnyje išdėstyti Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo 34²⁶ straipsnio 1 dalies 1, 3, 4, 5, 6 punktai ir 2, 3 dalys įsigalioja 2023 m. sausio 1 d.
6. Šio įstatymo 2 straipsnio 6 dalis, šio įstatymo 5 straipsnyje išdėstyta Atliekų tvarkymo įstatymo 3² straipsnio 4 dalis, 14 straipsnio 3–7 dalys, 20 ir 21 straipsniai, šio įstatymo 29 straipsnyje išdėstyti Atliekų tvarkymo įstatymo 34²⁶ straipsnio 1 dalies 2, 7–11 punktai ir 30 straipsnis įsigalioja 2022 m. sausio 1 d.
7. Šio įstatymo 6 straipsnio reikalavimai taikomi pirmą kartą gaminį tiekiant rinkai po šio įstatymo 6 straipsnio įsigaliojimo datos.
8. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliotos institucijos, Lietuvos Respublikos aplinkos ministras ir jo įgaliotos institucijos, atsižvelgdami į šio straipsnio 1–4 dalių nuostatas, priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Gitanas Nausėda